

ΓΝΩΣΤΙΚΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ

Του Αλέκου Χαραλαμπόπουλου

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η γνώση γύρω από τους Αιώνες, περί των θεοτήτων δηλαδή, είναι ίδιον μόνο των μυημένων. Ο Αιών, προέρχεται από το αεί ών και παντοτινός ων είναι ο Θεός.

Ο Μωϋσής στην Γένεση, θα αναφέρει ότι «Εν αρχή εποίησεν Ελωχείμ ουρανόν και γην» και ο όρος Ελωχείμ είναι οι Αιώνες .

Η θεωρία των Αιώνων θα διδαχθεί στα Ελευσίνεια μυστήρια και ο Χριστός θα διδάξει ότι είναι ο Υιός Θεός Λόγος, ο Αιώνας δηλαδή που προβλήθηκε από τον Θεό Πατέρα που οι Γνωστικιστές αποκαλούν Βυθό.

Ο Μάξιμος ο Ομολογητής ,στα σχόλια στο «Περί Θείων Ονομάτων» του Διονυσίου του Αρεοπαγίτη θα αναφέρει στο κεφ. Ζ σελ. 282, εκδ. Γρηγ. Παλαμάς:

«Ο μεν ουν εν τω σκότῳ της αγνοίας κατά τον απόστολον, ων, υπό της πλάνης αυτής σαλευόμενος, περιφέρεται παντί ανέμῳ της κυβείας των ανθρώπων, ὡσπερ οἱ εν πελάγει κλυδωνιζόμενοι (και ταῦτα γαρ φησὶν ο Απὸστολος) και νομίζει τους γνωστικούς μαίνεσθαι, ως και ο Φήστος ἔφη τῷ Παύλῳ κηρύττοντι την θείαν γνώσιν, «μαίνει Παύλε». Ο γνωστικός και τῷ ὄντι Χριστιανός, ἄτε τῆ αληθείᾳ γνους Χριστόν και δι' αὐτοῦ την θεογνωσίαν κτησάμενος, την ενιαίαν λέγω της αληθείας γνώσιν (ενιαία δέ εστιν ἡ απλή και ασύνθετος γνώσις), ἐξέστηκε μεν του κόσμου, μη ὡν εν τῇ κοσμικῇ των ἀπίστων γνώμῃ και πλάνῃ, εαυτὸν δε γινώσκει νήφοντα και ἀπηλλαγμένον της πολυπλανούσας ἀπιστίας, διὸ και καθ' ἐκάστην μέραν ἀποθνήσκουσιν ὑπὲρ της αληθείας, οὐ μόνον μέχρι θανάτου κινδυνεύοντες ἐκάστοτε διὰ την ἀλήθειαν,

αλλά και τη αγνοία τελευτώντες πάντοτε, τη δε γνώσει ζώντες και Χριστιανοί μαστυρούμενοι».

«Αυτός που ζει στο σκότος της άγνοιας κατά τον Απόστολο, όντας έχει σαλευθεί από την πλάνη, περιφέρεται όπως κάθε άνεμος από την απάτη των ανθρώπων, όπως εκείνοι που κλυδωνίζονται στο πέλαγος (και επειδή αυτά είπε ο Απόστολος), και νομίζει ότι οι Γνωστικοί μαίνονται, όπως και ο Φήστος είπε στον Παύλο που κήρυττε την θεία γνώση , «τρελλάθηκες Παύλε». Ο γνωστικός και πράγματι Χριστιανός, που στην πραγματικότητα έχει γνωρίσει τον Χριστό, και δι' αυτού την θεογνωσία έχει αποκτήσει, λέω την ενιαία γνώση της αλήθειας (ενιαία είναι η απλή και ασύνθετη γνώση), απέδρασε από τον κόσμο, μη έχοντας την κοσμική γνώμη και πλάνη των απίστων, γνωρίζει δε τον εαυτό του σε κατάνυξη και απαλλαγμένο από την πολυπλανεμένη απιστία. Γι' αυτό και κάθε μέρα πεθαίνουν υπέρ της αλήθειας, όχι μόνο όταν κινδυνεύουν μέχρι θανάτου κάθε φορά για την αλήθεια, αλλά και με άγνοια πεθαίνουν πάντοτε, αφού ζουν στην γνώση και ονομάζονται Χριστιανοί.».

Αυτό το εισαγωγικό τμήμα, μιλά για Γνωστικούς Χριστιανούς. Αυτός ήταν ο πρώιμος Χριστιανισμός.

Θα παρακολουθήσετε αποσπάσματα από τον Διονύσιο τον Αρεοπαγίτη, από το «Περί Θείων Ονομάτων» και από τα «Σχόλια εις τα του Διονυσίου», του Μάξιμου του Ομολογητού. Ο Μάξιμος αποφάνθηκε και είπε ότι πρόκειται για τον όντως Διονύσιο συγγραφέα του ανωτέρου έργου.

Ο ΜΑΘΗΤΗΣ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΓΡΑΦΕΙ

Στην &VI κεφ Α, σελ 28, εκδ.Πουρνάρα ο Διονύσιος γράφει:

«...ως Θεόν Θεών, ως Κύριον Κυρίων, ως Άγιον Αγίων, ως αιώνιον, ως όντα, και ως αιώνων αίτιον.»

Ο Θεός λοιπόν είναι το αίτιο των Αιώνων.

Στην &X, κεφ. Β, σελ 52:

«Και μέτρον εστί των όντων, και αιών ,και υπέρ αιώνα, και προ αιώνος.».

Στην &IV, κεφ. Ε, σελ 134:

«...αρχή και μέτρον αιώνων και χρόνων οντότης, και αιών των όντων. Χρόνος των γινομένων, το είναι τοις οπωσούν ούσι, γένεσιν τοις οπωσούν γινομένοις. Εκ του όντος, αιών, και ουσία, και ον, και χρόνος, και γένεσις και γινόμενον. Τα εν τοις ούσιν όντα..... διό και βασιλεύς λέγεται των αιώνων..... αυτός γαρ εστί ο αιών των αιώνων, ο υπάρχων προ των αιώνων. Αναλαβόντες ουν είπωμεν, ότι πάσι τοις ούσι και τοις αιώσι το είναι παρά του προόντος. Και πας μεν αιών και χρόνος εξ αυτού, παντός δε και αιώνος και χρόνου και παντός οπωσούν όντος, ο προών αρχή και αιτία...».

(Ο Θεός είναι) αρχή και μέτρο των αιώνων και οντότητα των χρόνων και Αιώνας είναι των όντων. Είναι χρόνος αυτών που γίνονται, είναι το Είναι των όντων που υπάρχουν, είναι η γένεση αυτών που γίνονται. Πραγματικά Αιώνας (είναι) και ουσία και και ον και χρόνος και γένεση και γινόμενο. Τα όντα που υπάρχουν.....γι' αυτό και λέγεται βασιλέας των Αιώνων..... Γιατί αυτός είναι ο Αιώνας των Αιώνων, που υπάρχει πριν τους Αιώνες. ....Επικεφαλαιώνοντας θα πούμε, ότι σε όλα τα όντα και τους Αιώνες, το Είναι τους προέρχεται από το προόν. Και κάθε μεν Αιώνας και χρόνος προέρχεται από Αυτόν, καθενός δε και Αιώνα και χρόνου και οποιοδήποτε όντος, είναι ο Προαιώνιος και η αρχή και η αιτία.»

Παρακάτω ο Διονύσιος θα πεί , ότι ο Θεός από το αυτοείναι είναι Αιώνας.

Διαπιστώνετε λοιπόν ότι τα πρώϊμα χρόνια του Χριστιανισμού, κυριαρχούσε η θεωρία των Αιώνων, που δίδαξε ο Ιησούς και ασφαλώς όχι όπως οι Γνωστικιστές που ξεκινούν από τον Σίμωνα τον μάγο και αποδέχονται τον δυϊσμό, δηλαδή ότι το κακό είναι Θεός και δημιούργησε τον κόσμο με ατέλειες.

Ο ΜΑΞΙΜΟΣ ΓΡΑΦΕΙ

Και ενώ ο Διονύσιος έζησε στα χρόνια των Αποστόλων, ο Μάξιμος έζησε τον 6^ο αιώνα και θα αναφέρουμε αποσπάσματα από τα σχόλια, εκδ. Γρηγ. Παλαμά, σελ. 36, κεφ Α.

« πριν γαρ τα νοητά παραχθήναι, άτινά εισίν αιώνες, και προ πάσης ετέρας κτίσεως, ...».

«γιατί πριν παραχθούν τα νοητά , τα οποία είναι οι Αιώνες, και προ.....»

«αιώνιον μεν φασί τον των αιώνων ποιητήν και τω όντι αιώνα, ει γε ο αεί ών αυτός εστί, όθεν και αιών λέγεται. Αιώνιον δε εστί ουκ αυτός ο αιών, αλλά το αιώνος μετέχον...».

«Αιώνο μεν ισχυρίζονται ότι είναι ο ποιητής των Αιώνων και που είναι πράγματι Αιώνας, εάν βέβαια ο πάντοτε ων είναι αυτός, από όπου και Αιών λέγεται. Αιώνιο δε είναι όχι αυτός ο ίδιος ο Αιών, αλλά αυτό που συμμετέχει του Αιώνας...».

Σελ. 82, κεφ Β:

«Μέτρον εστί των όντων, επειδή τα πάντα εν αυτώ πεπέρασται, και αιών μάλιστα δικαίως αν λέγοιτο. Ει γαρ αιών λέγεται, οιονεί αεί ών, αυτός εστί ο αεί ών. .... Ποιητής δε αιώνων, άτε των αγγέλων ποιητής. Αθάνατοι γαρ ούτοι, και η αθανασία, παράτασις, αιζωΐα, αιών, αλλ' ου χρόνος, ατελεύτητος και αεί εσόμενος, λέγεται. Ου κατά τούτο λέγεται αιών, κατά τον χρόνον τον τέλος έχοντα, αλλά κατά το αεί ων, εις αιώνας τέλος ουκ έχοντας.».

«Είναι μέτρο των όντων, επειδή τα πάντα είναι πεπερασμένα μέσα του, και Αιώνας μάλιστα θα λεγόταν δίκαια. Γιατί αν λέγεται Αιώνας, πάντοτε παντοτινά ων, αυτός είναι ο παντοτινός ων....Ποιητής των Αιώνων (είναι), δηλαδή των αγγέλων ποιητής. Γιατί αυτοί είναι αθάνατοι, και η αθανασία είναι παράταση και πάντοτε ζωΐα και Αιώνας αλλά όχι χρόνος, δεν τελειώνει και πάντοτε έρχεται , έτσι λέγεται αυτός. Δεν λέγεται γΐαυτό Αιώνας, για τον χρόνο που έχει τέλος, αλλά για το πάντοτε ων , και οι Αιώνες δεν έχουν τέλος».

Παρακάτω ο Θεός λέγεται άχρονος και ποιητής του χρόνου.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Οι άγγελοι λοιπόν είναι οι Αιώνες και ο Θεός Πατέρας είναι ποιητής των Αιώνων και των όντων.

Ο Ιωάννης ο Θεολόγος θα ταυτίσει τον Ιησού με τον Υιό Θεό Λόγο και θα αναφέρει ότι ο Θεός Πατέρας διά του Λόγου εποίησε τα πάντα. Στέρησε λοιπόν την δυνατότητα να δημιουργήσει κάποιος κατώτερος Θεός τον κόσμο και προσδιόρισε το τρισυπόστατο του Θεού.

Από την άλλη μεριά, οι Εωσφοριστές υποστήριξαν ότι ο δημιουργός του κόσμου είναι ένας ατελής κακός Θεός, υποστήριξαν δηλαδή τον δυϊσμό, ενώ οι Γνωστικοί τω όντι Χριστιανοί, δέχονται τον Πατέρα διά του Υιού μετά του Πνεύματος ότι δημιούργησαν τον κόσμο εκ του μηδενός. Σε ένα μόνο διαφωνούμε. Στην ταύτιση του Ιησού με τον Υιό Θεό Λόγο.